

Torenklanken

Opa Koomen met op de achtergrond molen de Koker, waar hij enige jaren molenaar was.

FOTO FAMILIE KOOMEN

EEN NIEUWE LENTE door Lucie Koelmeijer

Was het alvast maar zover. Herman Gorter sprak van 'een nieuwe lente, een nieuw geluid'. Op moment van schrijven buldert de wind rond het huis en stortregent het.

Gelukkig hebben we *Torenklanken* met tal van wetenswaardige artikelen. De nazaten van Opa Koomen, ooit molenaar op de Koker, komen aan het woord. Wie weet wat 'de tuin van Leendert' is? En een fijn artikel over Karl Johan Gerkens, bijgenaamd de witte tovenaer. Vanwaar die naam, daar leest u over op pagina 3.

De bestuursmededelingen mogen niet ontbreken. Fysiek bij elkaar komen heeft er al twee jaar niet in gezeten, maar ook hier lonkt de lente. Zie de informatie daarover op pagina 2.

De tijd haalt ons steeds weer in. Corona min of meer onder controle en nu weer de uitbarsting van geweld in het Oosten: Rusland valt de Oekraïne aan. Niets is zeker meer. Colijn is er niet meer om ons gerust te stellen. Het nieuws over de strijd komt van alle kanten op ons af. Laten we elkaar vasthouden en geloven in een vreedzame toekomst.

'Ik had twee natte klesse en ik sting te soppere in m'n skoene'. ◀

VAN HET BESTUUR door Peter Roos

Zoals u heeft gemerkt heeft het bestuur besloten om de Genootschapsdag 2021 niet door te laten gaan. Wij vonden het niet verstandig om een evenement te organiseren waar mensen elkaar zouden kunnen besmetten. Het Jaarboek 2021 is door de vrijwilligers van onze bezorgdienst bij alle leden nog voor de kerst thuis bezorgd. Veel dank aan onze bezorgers en aan onze coördinator, Agnes van der Weide!

Normaal hebben wij medio maart onze jaarlijkse Algemene Ledenvergadering (ALV). Toen wij de voorbereidingen hiervoor moesten treffen, waren er nog te veel onzekerheden met betrekking tot coronamaatregelen. Inmiddels hebben wij de datum voor

de ALV vastgesteld op donderdagavond 2 juni. Wij verwachten dat we dan weer een 'gewone' vergadering kunnen hebben, zonder beperkingen. Noteer deze datum alvast: we hebben een interessant programma en we kunnen elkaar dan weer gewoon ontmoeten.

Goed nieuws is er van onze crowdfunding-actie voor de restauratie van de gedenksteen van de Bartelsluis. Naast de toezegging van twee fondsen zijn er diverse leden die een donatie hebben gedaan. Dit betekent dat er voldoende budget is voor deze restauratie die we inmiddels in gang hebben gezet. De restauratie zal ook op video worden vastgelegd zodat straks iedereen kan zien hoe dit is gegaan. ◀

VAN NECK AFF MET DE SON OM door Frans Koelemeijer

Dat is de titel van het boek dat Bart Middelburg schreef over de drooglegging van de Wormer (=Wijdewormer). De Wijdewormer werd op initiatief van Purmerend in 1623 drooggemalen. Middelburg beschrijft de bewogen geschiedenis van deze polder, hoe met vallen en opstaan de polder zich ontwikkelt. Er kwam het nodige smeergeld aan te pas en Middelburg rept zelfs van corruptie. Het was de bestuurlijke, ambtelijke en rechterlijke elite die betrokken was bij het project. De Wormer was in tegenstelling tot bijvoorbeeld de Beemster niet bepaald een winstgevend project. In de zeventiende en achttiende eeuw werden boerderijen en landerijen vanwege de slechte grondkwaliteit

geregeld verlaten. Bij de grote watersnoodramp van 1825 kwam de polder weer helemaal onder water te staan en kon het proces van droogmalen opnieuw beginnen. Middelburg is zelf afkomstig uit de Wijdewormer en weet op boeiende wijze de geschiedenis van zijn polder te beschrijven. Een aanrader voor iedereen die geïnteresseerd is in het ontstaan van de polder, in de noeste arbeid van arbeiders en boeren, maar bovenal ook in welke belangen er speelden in de zeventiende eeuw.

Het boek is onder meer te verkrijgen bij Boekhandel Het Leesteken in Purmerend. ◀

KARL JOHAN GERKENS: DE WITTE TOVENAAR door Jos Lap

Olieslagerij De Mol van de firma Wildschut aan de Veerdijk. FOTO WATERLANDS ARCHIEF WAT002002285

In 1953 verscheen een bijzonder boekje ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van 'Gerkens', met trots geschreven door enkele personeelsleden. De ondertitel van het boekje luidt: De Mol als molen, olieslagerij en raffinaderij.

De Mol verwijst naar de naam van de fabriek die gewoonlijk werd gebruikt. Want de olieraffinaderij die Karl Johan Gerkens begin 1928 kocht en voortzette onder de naam Gerkens' Olieraffinaderij N.V. was gevestigd in de voormalige stoomolieslagerij 'De Mol'. En de naam De Mol komt weer van een oliemolen die in 1691 is gebouwd op de oever van de Zaan, op de plek waar een deel van de cacao-fabriek nog steeds is gevestigd. Het boekje begint dan ook met de geschiedenis van deze molen. Jacob Pietersz. Banningh uit Jisp kreeg in 1691 een windbrief voor molen 'De Moll'. Op een

perceel buitendijkse grond aan de Zaan dat Pieter Pietersz. Mol in datzelfde jaar kocht van Heijndrick Dirckz., de veerman van het Noorderveer, wat de naam van de molen verklaart. De schrijvers hebben ontdekt dat de molen zo'n achttien keer van eigenaar is gewisseld voor deze in 1904 door toenmalige eigenaar de firma Wildschut en Compagnie werd afgebroken en in Hensbroek weer werd opgebouwd en verder werd gebruikt als meelmolen.

Na de sloop en verhuizing van de molen in 1904 werd op dezelfde plek de stoomolieslagerij De Mol gebouwd. In 1926 werden de fabrieken, schuren en machines door Wildschut aan verschillende gegadigden verkocht. In 1928 verwierf Karl Johan Gerkens met geleend kapitaal de grond en de opstallen en begon er zijn olieraffinaderij. ▶

Gerkens, op 3 augustus 1884 geboren in het Noord-Duitse Cuxhaven, was een ingenieur die lange tijd werkte voor de firma Amanus Kahl, een fabriek waar onder meer machines en persen voor oliefabrieken werden gemaakt. Rond 1912 belandde hij in Nederland toen hij de opdracht kreeg om in Naarden een kopraperserij en raffinaderij te bouwen en in te richten. In 1928 ging Gerkens voor zichzelf aan de slag in Wormer.

Dat begon met de inrichting van de ontmantelde stoomolieslagerij: „Met enkele losse arbeidskrachten werd het inwendige eerst grondig opgeknapt, waarna met het opstellen van de machines en ketels kon worden begonnen. Er kwam een stoomketel van het jaar 1908 met een ijzeren schoorsteen en de verdere inrichting bestond (onder meer) uit: een ontzuurketel, een wasketel, een bleekketel, een reserveketel, een koeler en een stomer. Al deze ketels, met een inhoud van circa 3,5 ton, waren en zijn nog nodig om aan de eisen van het raffinageproces te voldoen.” Dat niet alles direct op rolletjes verliep, blijkt uit de volgende passage: „Op de voor ons gedenkwaardige 18e mei 1928 was dan de dag daar dat met het raffineren kon worden begonnen en de eerste partij cacaoboter werd (...) in de ontzuurketel gepompt. (...) De bewerking houdt in dat het vet zuurvrij wordt gemaakt met behulp van loog waardoor de binding van vetzuur en loog door de zwaarte zakt en het zuurvrije vet boven blijft. Er werd een vat onder (de ketel) gezet en de schuifafsluiter welke onderaan de ketel bevestigd was, werd opengeschoven. Op het moment dat de afsluiter dicht moest was dit niet mogelijk, zodat de cacaoboter door bleef stromen en zich over de houten vloer verspreidde. Grote consternatie. (...) Het werd spekglad op de vloer en op een gegeven moment lag de heer Gerkens languit in de cacaoboter te spartelen, waardoor hij er onoorbaar kwam

uit te zien. Met vereende krachten wist men eindelijk een houten prop in het gat te slaan zodat de stroom werd gestopt. De oorzaak van al die narigheid was een bout die was achtergebleven en in het gat van de afsluiter was blijven steken (...).

De aanwezigheid in die tijd van Gerkens op de werkvloer was logisch: „Vakkundig personeel dat op de hoogte was van het raffineren was toen nog niet in het bedrijf aanwezig. De ‘baas’ zelf deed al het vakwerk.”

Dat zou overigens snel veranderen. Het bedrijf groeide. Gerkens stond bekend als een vakman en had uit zijn eerder werk veel relaties in Nederland maar ook in Duitsland die ‘regelmatig cacaoboter en andere vetten en oliën ter bewerking aan ‘De Mol’ zonden. Deze oliën en vetten werden voor consumptie geschikt gemaakt.’

In 1932 besloot Gerkens destillatieapparatuur te kopen. „Vermoedelijk zal hij toen nog niet volledig hebben geweten welk een belangrijke beslissing en een wijs besluit dit is geweest. Nu ging het bedrijf ook cacaoboter, vetten en oliën met zeer hoog vetzuurgehalte bewerken door via destillatie de vetten en oliën te ontzuren.” En daaraan is toegevoegd dat het apparaat na de oorlog praktisch niet meer heeft stilgestaan.

Tegenslag was er ook. In september 1935 brandde het pakhuis De Herder totaal uit. De hele voorraad cacaoboter en andere vetten die in dit pakhuis lag opgeslagen, ging verloren: „De cacaoboter stroomde de Zaan in. Het was een vreselijke chaos.”

Er werd van geleerd. Er kwam een betonnen pakhuis waar de vetten koel konden worden bewaard. Verder kwam er een schaftlokaal, een wasgelegenheid voor het personeel, een kantoor en een laboratorium. En de raffinaderij werd vergroot.

De Tweede Wereldoorlog was een beroerde tijd. De productie viel bijna stil. „Verder

werden er vetrantsoenen gemaakt voor de inwoners van Wormer die dat het meest nodig hadden, voor vrienden, kennissen en de Binnenlandse Strijdkrachten. Zelfs is er nog clandestien margarine gemaakt.”

In 1946 en 1947 leefde het bedrijf weer op. „In 1947 werden door de regering grote partijen tenkawangpitten aangekocht uit West-Borneo. (...) Het daaruit gewrongen vet – dat enigszins smaakt naar cacaoboter, red. – werd voor een groot deel in onze raffinaderij gedestilleerd en verder geraffineerd. Dit bracht voor enkele jaren zeer veel werk met zich mede.”

Er werd ook aan de werknemers gedacht. Begin jaren vijftig kwam er een personeelsverzekering, er waren uitstapjes voor de werknemers en Sint-Nicolaas-feesten voor kinderen van het personeel.

Het bedrijf werd verder uitgebreid met opslagruimten en nieuwe, grotere machines. In 1953, het bedrijf bestaat dan 25 jaar, zijn de schrijvers van het boekje vol lof over hun baas die dan 69 is: „En wij kunnen niet anders dan bewondering en respect hebben voor de wijze waarop hij dit bedrijf tot stand heeft gebracht. Zijn vitaliteit, zijn wijze van werken, zijn eerlijkheid en zijn accuraatheid (...) brachten hem (...) een wijde kring van relaties die hun goederen (...) aan hem toevertrouwden om deze door hem te laten raffineren. Door zijn geweldige ervaring op dit gebied wist hij van de meest minderwaardige kwaliteiten nog altijd iets aanvaardbaars te maken, hetwelk hem in beurskringen de

bijnaam verschaftte van ‘De witte Tovenaar.’” Karl Johan Gerkens overleed in 1963, 79 jaar oud.

In 1963 kocht Gerkens cacaofabriek De Jonker aan de Oostzijde in Zaandam waarmee het bedrijf ook een echte cacaofabriek was geworden. In 1986 werd General Cocoa Company waartoe Gerkens inmiddels behoorde overgenomen door de Amerikaanse wereldspeler Cargill. Het bedrijf in Wormer heet nu Cargill Cocoa & Chocolate.

Het succesvolle bedrijf dat Karl Johan Gerkens naliet is nadien nog veel groter geworden. Het stak in Wormer ook de Veerdijk over. De ruimte die het tussen de Zandweg en Eenhoornweg inneemt is meer dan tien keer zo groot als het oorspronkelijke bedrijfsterrein aan de Zaan en het zoekt hier nog mogelijkheden om verder te groeien.

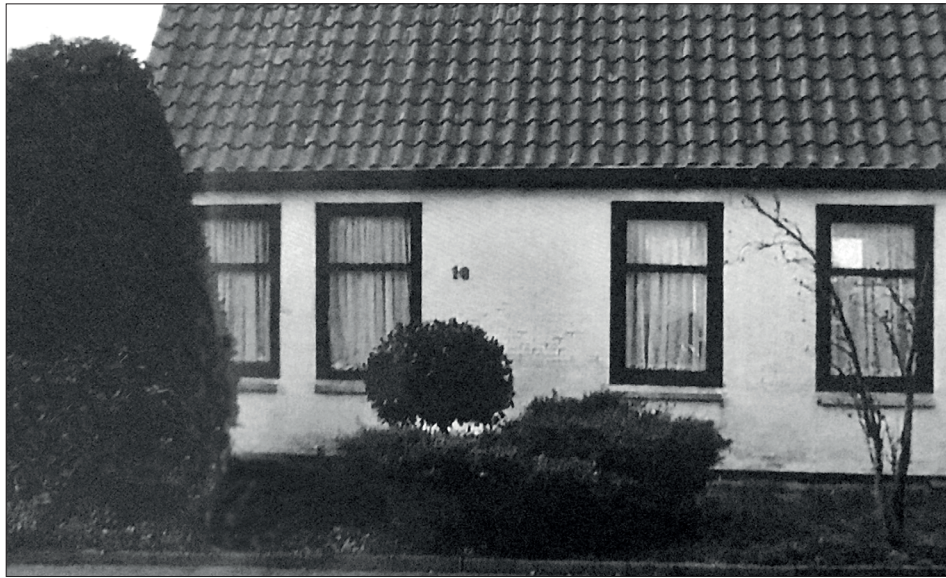
De typisch Zaanse menging van wonen en werken – zoals hier lang het geval was – wordt intussen door de omwonenden van de Zandweg niet langer ervaren als iets om trots op te zijn. Wat hen betreft komt er een einde aan de uitbreidingen van Gerkens – zoals het bedrijf in de volksmond nog steeds heet – zo lieten ze onlangs op een inspraakmoment aan de gemeenteraad van Wormerland weten.

Bron: *Gerkens 1928-1953*, geschreven door enkele leden van het personeel ter gelegenheid van het vijftienvestigjarig jubileum van Gerkens’ Olieraffinaderij in Wormer. ◀

CONTRIBUTIE door Marc van der Hout

Van de leden die een machtiging hebben afgegeven, zal de contributie in maart geïncasseerd worden. Hebt u geen machtiging afgegeven en hebt u de contributie voor 2022 nog niet voldaan? Maak dan s.v.p. de contributie per omgaande over op NL43RABO 0114540179 onder vermelding van uw lidnummer en het jaar. ◀

MOLEN DE KOKER VAN OPA KOOMEN door Lucie Koelemeijer

Het huis van de familie Koomen aan het Oosteinde. FOTO FAMILIE KOOMEN

Kleindochter Truda Koomen verbaasde zich erover dat ze in de verschillende uitingen van het Historisch Genootschap Wormer nooit iets tegen kwam over haar Opa Cornelis Koomen, molenaar van de Koker. Ze trommelde een aantal familieleden op en nodigde *Torenklanken* uit om te luisteren naar de verhalen over het leven van Opa Kees.

'Onze Opa, geboren in 1883, heeft de molen de Koker in 1905 gekocht van Dirk Wakker. Wat 'ie ervoor betaald heeft, weten we niet. Tweeëntwintig jaar was hij toen hij in het huwelijk trad met Trijntje Buiten en in diezelfde tijd aan de slag ging als molenaar op de meelmolen. Het waren zware tijden; om een boterham te verdienen die ook nog bij voorkeur belegd kon worden, moest er dag en nacht hard gewerkt worden. Het meel dat gemaal werd

ging naar de boeren in het dorp om als voer voor het vee gebruikt te worden.

Met een handkar werden de balen vervoerd. Soms kwam er een paard en wagen aan te pas. Het paard moest gehuurd worden bij een boer. Dat ging niet altijd goed. Op een dag belandde een paard in de sloot, de overvolle kar was niet te mennen. Het paard verdronk. Een grote financiële strop voor de molenaar.

Om al het werk aan te kunnen werd hij geholpen door twee knechten: Bertus Brandjes en Jacob Meijer. Toen de boeren in de omgeving een coöperatie oprichtten voor een gezamenlijke inkoop (De Coöperatieve Vereeniging en Malerijen, later werd de naam 'Samen Vooruit') pakte dat niet in het voordeel van Opa uit. Gelukkig kon hij het graan malen voor Wessaner Molenaar (Molenaar's Kindermeel!). Dat betekende wel dat hij

nu een volgeladen handkar naar Westzaan moest duwen.

Zoals toentertijd gebruikelijk was, werd door Opa een kleine veestapel aangehouden. Deze diende vooral voor eigen gebruik. Opa en Opoe hadden zeven kinderen: zes jongens en één meisje. De melk van de koeien was van harte welkom. Ze bewoonden een klein huisje op Oosteinde 16.

In 1930 komt de molen voorgoed tot stilstand omdat er schade was ontstaan aan het wickenkruis. In 1944 werd de molen voor 500 gulden verkocht aan stichting De Zaanse Molen.

In 1947 overleed Opa. Het huisje aan het Oosteinde werd gesplitst. Zoon Cor betrok met zijn gezin het voormalige kantoortje van Opa.

Blikken reclamebord van Molenaar's Kindermeel.

FOTO WIKIMEDIA (PUBLIEK DOMEIN)

Zoon Arie bewoonde later het grootste deel van het huis, toen Cor met zijn gezin naar een grotere woning verhuisde. Opoe verhuisde naar de andere kant van het huis. Uiteindelijk werd het verkocht aan de broers Jan en Bart Fontijn die een garagebedrijf runden: de Zeemeeuw.

Molenaar's Kindermeel

In 1888 vroeg de Westzaanse huisarts, dokter J. van den Broecke, aan eigenaar Molenaar van pelmolen De Duinmeier rijst geschikt te maken voor consumptie voor een zieke baby. Molenaar ging met een koffiemolen aan de gang en verkreeg zo een soort meel. De baby knapte snel op. Dit bleef niet lang geheim en andere huisartsen en particulieren klopten bij Molenaar aan. Uit de hele Zaanstreek kwamen orders. Dit bracht hem op het idee het 'kindermeel' fabrieksmatig te gaan produceren. Het recept hield hij geheim.

Vrijwel iedere baby at in de jaren twintig, dertig het rijstemeel. De productie liep steeds verder op. In de jaren voor en na de oorlog produceerde Molenaar tussen de vier en vijf miljoen pakjes rijstemeel per jaar.

In de Tweede Wereldoorlog was er een beperkte aanvoer van grondstoffen. Vanaf 1943 werden er ook mengsels gemaakt van tarwe en rogge. Na de oorlog kwam Molenaar's Kindermeel (nog even) tot hernieuwde populariteit, maar de opkomst van andere soorten babyvoeding deed het belang van Molenaar's Kindermeel snel afnemen. De melkvoeding van Nutricia, de instant maaltijden en de groentepotjes van Olvarit namen de leiding over. ◀

DE TUIN VAN LEENDERT

door Frans Koelemeijer

Het zal de meeste Wormers niet zo veel zeggen. Maar de kinderen van vader Martinus Koelemeijer wisten precies waar het over ging, als de tuin van Leendert weer eens omgespit moest worden. Dat was het stuk grond aan de Dorpsstraat in Wormer dat naast de boerderij van ome Jo Koelemeijer lag en waar met noeste arbeid planten gekweekt werden. Later werd dat het tuincentrum Koelemeijer, dat zo goed floreerde dat het stuk grond maar geasfalteerd moest worden voor de talrijke bezoekers die van heinde en verre met de auto kwamen. Waar komt die naam 'tuin van Leendert' vandaan, wat is het verhaal achter die naam?

Fragment Oorspronkelijke Aanwijzende Tafel 1811-1832.
BEELDBANK CULTUREEL ERFGOED

Familie De Leeuw

Op de Oorspronkelijke Aanwijzende Tafel van 1811-1832 (de eerste vastlegging van allerlei gegevens zoals eigendom van gronden en gebouwen) staat het perceel C596 ingetekend. Dat perceel was in bezit van de familie

Bidprentje Maria Magdalena de Leeuw.
COLLECTIE HISTORISCH GENOOTSCHAP WORMER

De Leeuw en was gelegen naast het huis van Willem Koelemeijer. Familie De Leeuw woonde even verderop in het dorp, aan de noordkant van de Dorpsstraat. Hermanus de Leeuw was boer en zo ook zijn zoon Cornelis. In 1869 werden door de familie op de oorspronkelijke moestuin twee onder-een-kapwoningen gebouwd, op de kruising van de wegsloot en de zijslot (links op het kaartje). Magdalena was de dochter van Cornelis, zij werd geboren in 1844.

Erfgename

In 1881 werd Magdalena de Leeuw vanwege een erfenis eigenaar van de woningen en de grond daaromheen (tien aren en tachtig centiare). Na enige jaren gewoond te hebben in Weesp en Middellie gaat zij daar vanaf 1891 met haar man wonen, tot aan haar dood in 1900.

De waarde van het perceel werd in 1881 geschat op 1500 gulden. Zij erfde bovendien nog wat meubelen van haar vader en een geldbedrag van 2885,50 gulden. Haar man kwam oorspronkelijk uit de Watergraafsmeer en was van beroep brugwachter/tolpachter in Weesp en in Middellie.

Het paar trouwde in 1882 en ging na enige tijd elders te hebben gewoond zich definitief vestigen in Wormer in een van de woningen.

Het dubbele woonhuis van Leonardus (Leendert) Colenberg in 1929 aan de Dorpsstraat. Een groep jongens poseert voor het huis. De jongeman met de mand aan het stuur van zijn fiets is Henk Kamper, bakkersknecht bij Martens.

FOTO CATALOGUS EXPOSITIE MENSEN IN WORMER 2010, SAMENGESTELD DOOR JAN BLOKKER (HISTORISCH GENOOTSCHAP WORMER)

Het ander gedeelte werd door anderen gehuurd. In 1927 was dat bijvoorbeeld de bakker Fedde Martens.

Leendert Colenberg

De partner van Magdalena was Leonardus (Leendert) Colenberg, geboren in 1851 in de Watergraafsmeer. Omstreeks 1900 was hij zonder beroep/boerenknecht. Door zijn huwelijk met Magdalena de Leeuw kwam hij in een gespreid bedje terecht. Hij bleef tot aan zijn dood in 1939 in het door hem van zijn vrouw in 1881 geërfde huis wonen.

Verkoop woningen

In 1921 besloot Colenberg de woningen te verkopen. Koper was De Rooms-Katholieke Kerk Magdalena Parochie. Colenberg en zijn

huurder bleven daar echter wonen.

Wat was de overeenkomst met de kerk? De kerk kocht de twee woningen voor 1500 gulden. Echter, de koopsom zou eerst verschuldigd zijn wanneer Colenberg het door hem bewoonde gedeelte zou verlaten dan wel na zijn overlijden. Voorts zou hij daar vrij kunnen blijven wonen en het andere gedeelte van de woning kunnen verhuren. Het hoe en waarom van deze transactie is onduidelijk. Stak de kerk een helpende hand toe? Daar lijkt het op gelet op de zinsnede in de notulen van het kerkbestuur d.d. 16 maart 1921: 'Besloten is in te gaan op koop huis en erf L. Colenberg, ondanks hypotheek'.

Nam de kerk de lasten van de katholieke bewoner daarvan over? In ieder geval wordt door de kerk in 1940 besloten de huizen (na

sloop) weer te verkopen en met de koopsom de 1500 gulden te betalen waarvoor de grond gekocht is in 1921 (letterlijk citaat uit de notulen van het kerkbestuur).

De vraag is aan wie de koopsom zou worden betaald? Waren er erfgenamen? Dat zou kunnen blijken uit het testament dat Colenberg in 1932 liet opmaken bij de notaris Doncan in Wormerveer. Dat testament is echter nog niet openbaar vanwege de wetgeving op het notarisambt.

Opmerkelijk is nog wel dat in de boeken van de kerk in 1932 een schuldbekentenis aan

Colenberg van 5000 gulden wordt vermeld tegen 4½ procent.

In ieder geval werd de grond verkocht aan een zekere Nooij en Floore voor de som van 1900 gulden. Zij op hun beurt verkochten de grond respectievelijk aan Martinus en Johannes Koelemeijer. Sindsdien wordt gesproken van de 'tuin van Leendert'.

Anno 2022 is de tuin voor een deel weer bebouwd en deels weer groen na de sluiting van het tuincentrum en het verdwijnen van het asfalt. Op de tuin van Leendert verrees een woning en de rest werd grasveld. ◀

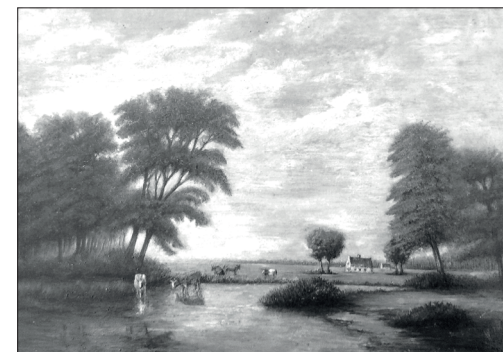
De 'tuin van Leendert' anno 2022. FOTO FRANS KOELEMEEIJER

SCHENKINGEN door de redactie

- Van Jan Nielen, Julianadorp: fotoalbum Laurentien Nooij; twee afleveringen van Wormer families: De Nazaten van Barend Nooij en Pieter Hendrikksz Compaan; boekwerkje *De Eendracht* van Van Gelder Zonen, doorzichtig herbeleeft; aflevering nummer 11 van *Met Stoom* over Van Gelder Zonen.
- Aafke Smit, Emmer-Compasuum: krantenknipsel *De Typhoon* met artikelen en foto's over de Tweede Wereldoorlog.
- Mevrouw Havik, Wormer: foto's oude ijsbaan, het Zaandammerpad en school Oost.
- Mevrouw Waal, Volgerweg, Beemster: schilderij van boerderij de Schans.
- Mieke Wielenga: persoonlijk dossier 8 Maart Comité.
- Piet Bart: bidprentjes van vooral de familie Bart.
- Van Marion Dudock: een boekje over de Maria Magdalena Kerk, In dankbaar herdenken, 1868-1869-1929.
- Van de Historische Vereniging Wormerveer: diverse krantenknipsels over Wormer.
- Van Nico Kan, Muiden: foto's en verslag van een zomerkamp van Ons Huis Wormer in 1968 op Terschelling.
- Van de familie Zwart (oud-bewoners van Dorpsstraat 350) een aantal boekjes over de geschiedenis en restauratie van het voormalige koopmanshuis en woning. Voorts de kleine troffel waarmee door de toenmalige burgemeester Loggers de eerste steen werd gelegd van het winkelcentrum Plaszoom op 24 april 1973.
- Van de familie Smit, Wormerveer: een klein schilderijtje van de hand van de oud-gemeente secretaris van Wormer, C. Mol.
- Van B. Heine, Wormer: een aantal foto's van onder andere de afbraak van de papierfabriek en oefening brandweer Van Gelder Zonen en documentatie over de ontwikkeling bestemmingsplan Middentil.

Alle schenkers hartelijk dank. Geschonken foto's en dia's zullen door onze fotowerkgroep worden gescand en ingevoerd in de beeldbank van het Waterlands Archief en daarna in beheer worden overgedragen aan dit archief. De overige objecten zullen wij goed bewaren en eventueel gebruiken. ◀

Schilderijtje van een onbekende plek van de hand van Cees Mol, oud-gemeentesecretaris van Wormer.
SCHENKING FAMILIE SMIT, WORMERVEER

AGENDA

- ▶ **Donderdag 2 juni 2022**
Algemene ledenvergadering
- ▶ **Zaterdag 10 september 2022**
Open Monumentendag

Meer over deze dagen in de volgende Torenklanken.

Gaat u verhuizen? Of heeft u een ander e-mailadres? Laat het ons weten!

*Schriftelijk: Historisch Genootschap Wormer p/a De Lindeboom 22,
1531 PM Wormer. E-mail: secretaris@genootschapwormer.nl*

COLOFON

Torenklanken is een kwartaaluitgave van het Historisch Genootschap Wormer.
Een lidmaatschap kost € 17,50 per jaar.

Redactie

Frans Koelemeijer (eindredactie), Lucie Koelemeijer, Jos Lap,
Wietske van Soest (opmaak)

Redactieadres: Dorpsstraat 176, 1531 HR Wormer

E-mail: torenklanken@genootschapwormer.nl

Bestuur

Peter Roos, voorzitter

Arthur van Haarlem, secretaris

Marc van der Hout, penningmeester

Marc Grandiek

Nico Koelemeijer

Albert Stol

Jaarboek

Redactie: René van Maanen, Els Mak, Nico Koelemeijer,

Dick Pranger

E-mail: jaarboek@genootschapwormer.nl

Fotowerkgroep

Carla Koetsier, Rita van de Wiel,

Henk Wijngaards

Beschuitstorencommissie

Mart Daas, Frans Götz, Albert Stol

Commissie Open Monumentendag

Frans Koelemeijer, Lucie Koelemeijer, Albert Stol, Henk Wijngaards

Historisch Genootschap Wormer

De Lindeboom 22, 1531 PM Wormer, 075 - 888 02 79

Opgericht: 14 december 2005

KvK-nummer: 34242956

Rabobank: IBAN NL43 RABO 0114 5401 79

E-mail: secretaris@genootschapwormer.nl

Website: www.genootschapwormer.nl

Facebook: Historisch Genootschap Wormer

